

Bài 21
Ngược dòng Thời gian
Chủ đề: Huyền Thoại
Tác giả: Tony Nguyễn

LÍNH BIỆT KÍCH - BÓNG MA VÀ MA ÁM

Hôm nay ngồi buồn tôi lại nói về người lính, những đồng đội của tôi năm xưa. **LÍNH BIỆT KÍCH LÔI HỒ NHA KỸ THUẬT.**

Ngày ấy họ khoác lên người bộ quân phục biệt kích nhưng hầu như họ nói rất ít về binh chủng mà họ “đang” phục vụ, đó là bí mật hành quân.

Biệt Kích Lôi Hồ Nha kỹ Thuật khi xưa cũng không hề màng tới chuyện được tuyên dương vì chiến công. Đối với họ, tuyên dương là một thứ gì đó xa xỉ, đời Biệt Kích đã không bao giờ hưởng trọn mùi thơm của núi rừng thì xá gì những tiếng hoan hô. Họ cũng không muốn chiến công của họ vang dội ngoài đời bởi càng vang xa bao nhiêu thì càng nguy hiểm cho đồng đội của họ trong rừng sâu bấy nhiêu. Vì thế, “nhu cầu” khanh tướng của họ cũng là những ý tưởng lạ lẫm.

Người Biệt Kích tựa như Kinh Kha, nay giữa phố phường, mai vùi thây khe núi, không có bất kỳ một cái vẫy tay chào nhau, hay là ra đi hẹn ngày gặp lại với người yêu. Họ hiện hữu và tan biến mờ ảo như khói thuốc, tan dần, tan dần, nhẹ nhàng không phiền muộn, không oán trách vì họ đã chấp nhận đời Biệt Kích.

Trên chiến trường, Biệt Kích Lôi Hồ Nha Kỹ Thuật tựa như những bóng ma, thoát ẩn thoát hiện, họ cô đơn giữa rừng rậm, lạnh lùng cùng khí núi, họ di chuyển im lặng hơn tiếng muỗi, ém kỹ mùi và khói của thuốc lá Capstan thơm, cố chôn thật sâu mùi thối của phân tươi đời lính.

Nhiệm vụ của họ thật nhiều và thật nặng, nhưng họ chỉ có bốn đến sáu mạng người, gặp tao ngộ chiến, may mắn lắm thì thoát, còn không thì bỏ xác trong rừng sâu.

Bóng ma Biệt Kích trong trí nhớ của Cộng quân năm xưa là một thứ gì đó kinh hoàng, đó là những trận mưa bom B52, là những lần ống dẫn dầu bị nổ tung, hay là những lần bị tóm bắt, là... là rất nhiều... nhiều thứ kinh khủng khác.

Vì hoạt động của Biệt Kích Nha Kỹ Thuật như “ma” nên sau này không ít người bị ma ám, những người này bị cám dỗ bởi những hành tung “lính Biệt Kích”, bị ám ảnh vì những oai hùng Biệt Kích mà thù dật hay tự nhận mình là Lôi Hồ, là “ma”. Không thiếu những câu chuyện hoang đường, vẽ vờ sinh ra từ “đời Biệt Kích” được truyền qua miệng của những người không bao giờ biết Lôi Hồ là gì.

Những câu chuyện như là ma ám này thật là nhiều, từ những người chưa kịp đi lính cho đến anh lính trinh sát địa phương, ai cũng có thể nhận mình là “ma”, là lính Lôi Hồ, họ kể những chuyện nhảy vô chiến khu, những lần triệt xuất, những trận đánh của Lôi Hồ đầy ly kỳ, đầy pháo nổ đi đùng, mảnh văng tứ tung, chiến trường đầy dầu dếp, giữa những khuôn mặt say mê nghe chuyện “ma” vì chưa bao giờ thấy ma.

Nghĩ cũng hay, “ma” mà, muốn tả sao cũng được, người ta tự nhận và vinh danh cái mà người ta không có đây về tự hào và bản thân người lính Nha Kỹ Thuật thực thụ cũng âm thầm hãnh diện, “ta mà cũng có người mạo danh ư?”

Đời Biệt Kích là thế, thiên hình vạn trạng nên gian nan của họ không thể nói hết trên bàn nhậu.

Bây giờ tất cả đã già, sắp tới đây họ quây quần bên nhau giữa thủ đô xứ cờ hoa để chén chú chén anh cũng chỉ là vì vui, không phải để tiếc nuối cho thân phận hôm qua, buồn rầu cho những mảnh đời nghiệt ngã hôm nay, bởi... tại... bị... vì... đời ta là: Biệt Kích Lôi H.

Các bạn ơi, mau mau về cùng nhau, để đếm thử ai còn ai mất.

**Tony Nguyễn,
Bắc Cali**

Nguồn: Internet eMail by Đoàn Hữu Định chuyển

*Đăng ngày Thứ Sáu, June 15, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*